

ปัญหาการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน

ครูราตรี โพธิ์เต็ง

ข้อเสนอของคณะกรรมการณรงค์เพื่อภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เสนอใน คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ของทุกปี เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ ได้รับการ ตอรับด้วยดี โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้เพราะวัน ดังกล่าวมีความสำคัญต่อวงการภาษาไทยอย่างยิ่ง เพราะเป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ เสด็จพระราชดำเนินไปเป็นประธานในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษร ศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ณ ห้องประชุมคณะอักษรศาสตร์ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

ในครั้งนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงร่วมอภิปรายในหัวข้อ ปัญหาของการใช้ ภาษาไทยร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทยหลายท่าน อาทิ ดร.อวย เกตุสิงห์ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ศจ.ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงดำเนินการอภิปราย และทรงสรุปการอภิปรายอย่างดีเยี่ยม แสดงถึงพระปรีชาสามารถ และความสนพระราชหฤทัย ห่วงใยภาษาไทย เป็นที่ประทับใจผู้เข้าร่วมประชุมในครั้งนั้นเป็นอย่างยิ่งนับเป็นครั้งแรกและครั้ง เดียวในประวัติศาสตร์ของวงการภาษาไทยที่ได้รับพระราชทานมหากรุณาธิคุณ

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ จนถึงวันนี้ ปัญหาการใช้ภาษาไทยก็ยังคงมีอยู่ และมีผลทำให้ ภาษาไทยเสื่อมโทรมลงไป ทั้ง ๆ ที่คนไทยส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันมาตั้งแต่เริ่มหัด พูด เมื่อโตขึ้นก็ใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร ใช้เป็นเครื่องมือหรือเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชา อื่น ใช้ในการทำงาน ใช้เป็นภาษาประจำชาติ ใช้เป็นภาษาถิ่น คนไทยจึงต้องเรียนภาษาไทย เพื่อ ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดและความต้องการ สามารถฟัง คำพูด และอ่านข้อความได้เข้าใจ เมื่อหลักสูตรกำหนดให้เรียนวิชาภาษาไทย ก็ต้องเรียนให้เกิด ประโยชน์ เรียนด้วยใจรัก เห็นคุณค่าของภาษาไทย มีทักษะในการส่งและรับสารได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ไม่ใช่จำใจเรียนไปอย่างแค้น ๆ ก็จะได้ประโยชน์

ในอดีตครั้งที่ครูประจำชั้นคนเดียวต้องสอนได้ทุกวิชา ปัญหาการใช้ภาษาไทยดูเหมือนจะ น้อยกว่าในสมัยนี้ เพราะครูมีโอกาสฝึกทักษะ การใช้ภาษาไทยให้นักเรียนบ่อย ๆ มักมีคำพูด เหน็บแนมครูในทำนองที่ว่า ถ้าเตรียมสอนวิชาอื่นไม่ทัน ก็ให้นักเรียนคัดลายมือบ้าง เขียนตามคำ บอกบ้าง หรือบางทีก็เล่นนิทานให้นักเรียนฟังบ้าง ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ก็พอใจ ถ้าพิจารณาการ สอนของครูที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่านักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการฟัง ฝึกการเขียนตัวสะกด การันต์อยู่เสมอ ถ้าครูให้เขียนเรียงความหรือเขียนตอบแบบฝึกหัดอ่านเอาเรื่อง ก็จะเป็นการฝึก ทักษะการเรียบเรียงประโยค

มาถึงสมัยปัจจุบันนับจำนวนนักเรียนมีมากขึ้น หลักสูตรเน้นให้นักเรียนเป็นคนดี เก่ง และมีคุณธรรม มีวิชาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรใหม่เกิดขึ้นมากมาย จำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาภาษาไทยลดลง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเคยเรียนภาษาไทย ๔ รายวิชา คือ (ท.๔๐๑, ท.๔๐๒, ท.๕๐๓, ท.๕๐๔) บัดนี้เหลือเพียง ๒ รายวิชา คือ ๒๐๐๐๑๑๐๑, ๒๐๐๐๑๑๐๒ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เคยเรียนภาษาไทย ๒ รายวิชา คือ ภาษาไทยเพื่ออาชีพ ๑ และภาษาไทยเพื่ออาชีพ ๒ บัดนี้เหลือเพียง ๑ รายวิชาเท่านั้น คือ ทักษะ ภาษาไทยเพื่ออาชีพ

การเรียนวิชาภาษาไทยในปัจจุบัน นักเรียนมีเวลาฝึกทักษะทางภาษาน้อยลง การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะการเขียน นักเรียนก็จะเขียนลายมือถ่วงออกมาส่ง เมื่อถึงเวลาวัดผลก็จำเป็นต้องใช้ข้อสอบปรนัย ทั้ง ๆ ที่ข้อสอบปรนัยมาผู้สอบทางอ้อม แต่ก็ต้องใช้เพื่อที่จะส่งผลการเรียนได้ทันเวลาที่สถานศึกษากำหนด ถึงแม้โอกาสในการฝึกทักษะการใช้ภาษาจะน้อยลง แต่ก็ไม่ได้ทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทยได้มากเท่ากับนักเรียน ได้เห็นตัวอย่างที่ไม่ดีจากผู้ใหญ่ที่กล่าวปราศรัย นักจัดรายการวิทยุ พิธีกรรายการโทรทัศน์ ตลอดจนดารานักร้องขวัญใจวัยรุ่นที่ใช้ภาษาผิดผ่านสื่อ ข้อความที่เป็นตัววิ่งหน้าจอโทรทัศน์ก็เป็นตัวอย่างของการสะกดคำผิดมากมาย

การรับความเจริญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาไทย เพราะการพูดภาษาไทยปนภาษาฝรั่ง บางครั้งคนฟังก็เข้าใจไม่ถูกต้องหรือไม่ตรงกับ ความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อ บางคนพูดภาษาไทยคำฝรั่งคำ เพราะความจำเป็นเนื่องจากยังไม่มีคำไทยใช้แทนคำคำนั้น จึงจำเป็นต้องใช้คำทับศัพท์ไปก่อน แต่ถ้าหากคำเหล่านั้นมีการคัดศัพท์บัญญัติให้ใช้แล้ว คนไทยยังพูดไทยคำฝรั่งคำเพียงเพื่อต้องการแสดงความเป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาฝรั่ง ก็เห็นจะต้องตำหนิกันบ้างเพราะถือว่าไม่ให้ความร่วมมือ

มีความพยายามที่จะทำลายความน่าเชื่อถือของราชบัณฑิตฯ โดยกล่าวว่าราชบัณฑิตบัญญัติศัพท์คำว่า ละมุนภัณฑ์ และคำว่า software และ hardware ที่จริงคำว่าละมุนภัณฑ์ และ กระด้างภัณฑ์ เป็นคำที่ราชบัณฑิตพูดกันเป็นมุขตลกเท่านั้น คำที่ราชบัณฑิตบัญญัติไว้แทน software และ hardware ก็คือ ส่วนชุดคำสั่ง และส่วนเครื่อง ตามลำดับ

ถ้าคนไทยรุ่นนี้ได้ทราบถึงความพยายามของเหล่าราชบัณฑิตที่พยายามจัดระเบียบคำ
ภาษาต่างประเทศให้กลมกลืนอยู่ในภาษาไทยได้อย่างชาญฉลาด เช่น

ซิหฺวา (จากบาลี สันสกฤต) ไทยใช้ว่า ซิวหา

ปีตา “ “ บิดา

วิทฺยุต “ “ วิทฺย

วยาปาท “ “ พยาบาท

Rialto (จากภาษาโปรตุเกส) “ เหริยณฺ

Cartas “ “ กระดาษ

Screwdriver (จากภาษาอังกฤษ) “ สะกฺวโร

Water supply “ “ น้ำประปา

Bank “ “ ธนาคาร

Club “ “ สโมสร

Foot-path “ “ ทางเท้า

Democracy “ “ ประชาธิปไตย

คำเหล่าราชบัณฑิตได้ดัดแปลงมาให้เราใช้เหล่านี้ตักทอดมาถึงปัจจุบันได้ เพราะคนไทย
ช่วยกันใช้จนติดปาก พวกเราคงช่วยกันเก็บมรดกเหล่านี้ไว้ให้คนรุ่นลูก และหลานของเราได้ใช้
สืบต่อไป